

ağın

DÜŞÜN VE SANAT DERGİSİ

Dr. Vâkır ÖZKUL

Veysel GÜLTAŞ

İsmail BEYDEMİR

Yılmaz ONAY

Mehmet ORHAN

Osman Sulhi AKSU

Zeki HAFIZOĞULLARI

Serim SAKAGİL

Halit HOCAOĞLU

S. Selami TAŞBAŞI

Akif UĞURLU

F. Pervin BİLİR

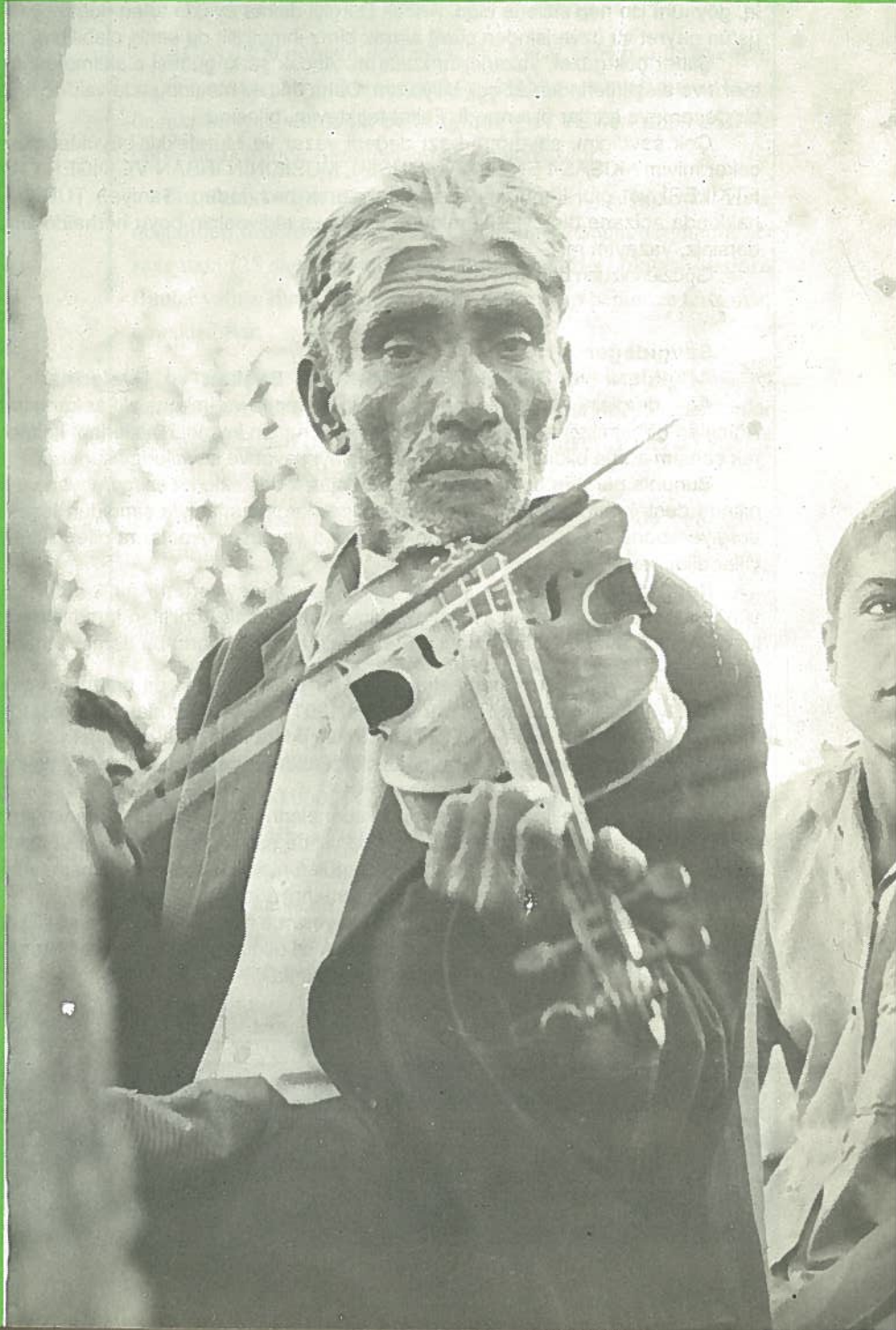
Ahmet Rahmi ERCAN

Evren GÜNAYDIN

Uğur KAYA

İbrahim Cengiz YÜCEL

10/93

OKUYUCU MEKTUPLARI

Sevgili Vâkıfçıgım,

Bugün Dergideki işaret edilen PTT 101843 nolu çek hesabına 120.000.- TL. sunuyorum. Daha önceki abone ücretimi Ziraat Bankası vasıtasıyla sunmuştum.

Sevgili Vâkıfçıgım başta siz olmak üzere dergiye emeği geçen tüm arkadaşlarımıza Ağın'lı olarak şükranlarımı bildirmek istiyorum. Bu kadar kaliteli bir dergiye bu güne kadar aynı güzellikle ve aynı kalitede düzenli olarak yayınlamanın ne kadar güç olduğunu takdir ediyor hepinizi candan kutluyorum. Sağolun varolun.

Hilmi Ziya APAK
Karşıyaka-İZMİR

★

Güzellerim

Geçen 3-5 Ay zarfında Dergi'ye birşey gönderememiş olmanın üzüntüsü ve mahcubiyeti içindeyim. Biliyorsunuz, acılarımız ve onu müteakip derlenip toplanma çaba ve telaşlarımız oldu. Bağımlı bulunduğum Musiki Topluluklarının rekabet nitelikli çalışmalarının tevhit ettiği yorgunluk ve zaman kayıpları var. Beynim hep bunlarla, göynüm ise hep sizlerle oldu. Ancak Dergiye daima ayakta tutan değerli yazarların sadakati, siz yöneticilerin üstün gayret ve özverisinden cüret alarak biraz ihmalcilik de etmiş olabilirim. Hoşgörünüze sığınırım.

Şiirler çok güzel, yazarlarını kutlarım. Ancak şarkı güftesi olabilmelerinin koşullarını Repertuar kurulunun tenkit ve eleştirilerinden az çok biliyorum. Daha önceki mektubumda vaidde bulunmuş olmama rağmen acizane bir denemeye şartlar elvermedi. Fakat tetikteyim, bilersiniz.

Çok sevdiğim, saydığım bazı değerli yazar ve Mütefekkir büyüklerimin şimşeklerini bilmem ki üzerime çeker miyim? KISAS-I ENBİYA ve MUSİKİ, MUSİKİNİN İNSAN VE DİĞER CANLILAR ÜZERİNDEKİ OLUMLU ETKİLERİ vs. gibi konuları müsvedde olarak hazırladım. Saniyen TÜRK, ULUS, ÜMMET gibi mefhumlar hakkında acizane birşeyler karladım. Bir boks eldiveninin boyu herhalde Diyarbakır'dan İzmir'e ulaşmaz, ne dersiniz, yazayım mı?

Göözlerinizden öperim.

1-5-1993 K.YAKA
İlhami TURAN

★

Saygıdeğer

Ağınlılara ve Dernek Yönetim Kurul Başkan ve Üyelerine

Ağın dergisini hemşerilerine büyük bir zahmetle ve imkansızlıklar karşısında çaba göstermek suretiyle biz Ağınlıları birbirimize tanıma fırsatı veren bu derneğin kıymetli üyelerine kalpten teşekkürü geçde olsa borç olarak şahsım adına bildirir zahmetlerinden dolayı saygı ve sevgilerimi sunarım.

Bununla beraber bu dergimize abone olarak desteklerini esirgemeyen ve bundan böyle herkes imkanı dahilinde destek sağlayacak olan okurlarımıza dergi vasıtasıyla şimdiden teşekkür eder bütün hemşerilerimizin dergiye abone olmalarını ve abone yapmakta yardımcı olmalarını diler bütün hemşerilerime sağlıklı ve mutlu yıllar diler sevgilerimi sunarım.

Ben bir Ağın'lı olarak Ağın'lı ve Ağın'lıları çok seviyorum Ağın'lı olduğumuzdan dolayıda iftihar ediyorum çünkü nerede icap etse Ağın'lıyım dediğimde muhakkak Ağın'lıları tanıdıklarını ve çok iyi bir karaktere sahip bulunduğumuz, iftiharla duymaktayız. Bunun için biz Ağın'lıların bu dergi vasıtasıyla birlik ve beraberlik içinde bu-

lunmamız biz Ağın'lıların menfaati içindir. Dergimiz yukarıda da belirttiğim gibi birçok imkansızlıklar içerisinde bizlere kavuşturulmaktadır. Ben bu dergiye 1991 yılı eylül ayında abone olduğum halde adıma bir dergi gelmemiştir, fakat hiç bizim evde olmayan bir isim ile posta kutusuna dergi geliyor her iki ödeme çekimide kıymetli ve saygıdeğer İsmail Beydemir tarafından doldurulduğu halde dediğim gibi imkansızlıklar içinde mucize şeklinde dergi değişik bir isimle beni bulmaktadır.

Derginin bir özelliğide her seferinde abonelerin isim ve adreslerinin yazılması en büyük zevkim dergi elime geçtiğinde bu satırları okumak ve imkan dahilinde bunları tanımaktır. Arka sahifesindeki haber sütununda özelliği ayrı bir husus taşımaktadır. Sevinç ve üzüntülerimizde bilmek biz hemşerilerinin başta gelen vazifesidir bu sahife her zaman iyi haberler duymamızı temenni ederiz.

Sevgili hemşerilerim bakın dergimizin sayesinde hepimiz elimizden geldiğince Ağın'ın dertlerini dile getiriyoruz ve çok sevdiğim Ağın'ımız içinde hasretimizi bildirir şiirler yazıyoruz bunun için dergimize ne yapsak azdır fakat yardımlarımızı da esirgemeyelim saygılarımla.

Zeki İKİNCİ/İstanbul

ağın DÜŞÜN ve SANAT
DERGİSİ MUHABİRLERİ

İsmail BEYDEMİR : Diyarbakır
Gürol KORKMAZ : Malatya
İ. Cengiz YÜCEL : İzmir
Asal UÇKUNKAYA : İstanbul
H.Cüneyt ÖZKUL : Ankara
Rahmi SERTTAŞ : Elazığ
Nevzat ATEŞ : Ağın

AĞIN.....

Sahibi
AĞIN Kültür ve Dayanışma Derneği
Adına

Dr. VÂKIF ÖZKUL

★
Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
MUAMMER NİKSARLI

★
Yazı Kurulu
Nihat ASYALI
Dr. Vâkif ÖZKUL
Nihat İSPİR
Rüştü ASYALI
Muammer NİKSARLI
Osman Sulhi AKSU
Dr. Kriton DİNÇMEN
Mehmet ERGÖNÜL
Mustafa İKİNCİ

★
Teknik Yönetmen
Taner BERİKMAN

★
Yazışma Adresi
Necatibey Cad. Uysal Apt. No: 20/16
Tel: 230 11 54 06430 - ANKARA

★
PTT 101843 NOLU
Çek Hasabı

★
Gönderilen yazılar yayınlansın
yayınlanmasın iade edilmez ve
telif ücreti ödenmez
Bu dergide yayınlanan yazılardaki
fikirler yazarlarına aittir.

★
DERGİMİZ AYDA BİR ÇIKAR

Yıl: 3 Sayı: 6
EKİM- 1993
Dizgi-Grafik: Biçem Dizgi Üniteleri
Baskı: Tahrir Ofset - 229 91 55

★
Yöremizde binlerce çiftin düğününü
yapan, veya yuvasını yapan!
Kemancı DİLO.

AĞIN 2800 nüfuslu ilçelerden biri, fakât yetiştirip ihraç etteği insan potansiyeli bakımından büyüklüğünü kanıtlamıştır. Daha önceki bir yazımızda da belirttiğimiz gibi Türkiye'nin 76 İli ve dörtte üç İlçesinde Ağın'ıyla karşılaşmak olasıdır.

Dışarıdaki Ağın'lıların özlem ve tutkuları yadsınamaz. Hele nostaljileri dillere destandır. AĞIN Düşün ve Sanat dergisinin her sayısında (25 sayı) nostaljik anı, öykü ve şiirleri okuyabilirsiniz. Bunlar yalnız kendi duygularını dile getirmeyip hepimize tercüman olmaktadır.

Dergimizin yayını beş-on gün gecikse veya eline geçmese, her yöreden bize soru yönelten telefon ve mektuplar almaktayız. Bunlar bizi motive eden olgulardır. Hem çok seviniyoruz hemde yokluk ve sıkıntılarımızı bize unutturuyorlar.

Bu duygularımı size açıkladıktan sonra birazda gerçekleri yansıtmak istiyorum.

Üç sene önce kurulan derneğimizin 115 üyesi var. İlk sene altmış bin lira olan üye aidatı iki senedir yüzyirmi bin lira. Bu kadar az sayıdaki üyelerimizin toplam borçları 18.000.000 TL. evet yanlış okumadınız onsekiz milyon. Bağış karşılığı Dergi gönderdiğimiz abonelerimizin sayısı 365, bağışsız gönderdiğimiz Resmi kurumlarla birlikte 500 e yaklaşıyor. Bunların toplam borç tutarı da 47.000.000. TL. evet kırkyedi milyon.

Gönderdiğimiz bütün Dergilere posta çekleri koyarak hatırlatmamızı yaptık. Bundan sonrası hemşehrilerimize ve okurlarımıza düşmektedir. Bazı hemşehri ve okurlarımız zaman zaman hesap numarası ve adres soruyorlar. Dergimizin her sayısında üçüncü sayfada adres ve postaçeki numarası verilmektedir.

Bu Dergi sizlerin Dergisidir. İster hatırlatalım, ister zorlayalım, isterseniz yayınlayalım.

Dr.Vâkif ÖZKUL

ÇAĞDAŞ İNSAN VE AYDIN OLMAK

Veysel GÜLTAŞ

Çağdaşlık, yaşadığımız evren içinde, değişim ve gelişimin ortaya koyduğu gereksinmelere uyum sağlamak, bunun gereklerine uymak, insan haysiyet ve onurunun sağlanması, mutluluğunun sürekli kılınması, insanın doğmatizmin baskısından kurtulup aklın egemenliğine girmesi, diye tanımlanabilir sanırım.

Bu tanımlamanın çerçevesinde, çağdaş insan olmanın göstergesi nedir? Çağdaş insan, emeğin yüceliğine, düşünce özgürlüğüne, demokrasinin faziletine inanmış ve bunun içinde mücadele eden kişi demektir. Toplumunun mutluluğu için çalışmayan, vurdum duymaz, kendini eskiten, kimliğini egemen kültürün baskısına terkeden kişi, çağdaş insan değildir. İnsanın kendine dayatılan acımasızlığa ve baskıya karşı tepkisini koyabiliyor, çürüten değerler içinde yeni bir devinim içine

girebiliyorsa, çağdaş insandır. Yaşam durağan olamayacağına göre, çağdaş insan bu gerçeği hiç bir zaman gözardı etmemelidir.

Çağdaş düzeye ulaşmış ülkelerde, aklın ve bilimin egemen olması, insanlığın geçirdiği evrime bakarsak, hiçte öyle kolay olmamıştır. İnsanlık yaşamını tutsak eden koşullarda, insanlığa ışık tutan aydınlar yüzünden karanlıktan kurtulmuşlardır. Aydın olmak ise sanıldığı kadar kolay mı? Batının aklı zincire vuran düşüncelerden kurtulması, Engizisyon mahkemelerinin kararlarıyla odun ateşinde yanan binlerce aydın yüzünden olmuştur. 1576 yılında Engizisyon kararıyla ölüme mahkûm edilen büyük düşünür Bruno, "İzdirap duymaktan kaçınmayan kişi faziletli ve hikmet sahibi olan kişidir; her şeye akılcı açıdan bakan kişi, mutlu olan kişidir" diyor ve kendisi hakkında mahkûmiyet,

kararı veren yargıçlara "Bu kararı veren sizler, kararı dinleyen benden daha fazla korku içerisindesiniz" diye haykırarak, ölüme karşın aydın olmanın ne denli cesaret gerektirdiğini anlatmış, gelecek kuşaklara onurlu bir kişilik sergileyerek aydınlanma yolunu açmıştır.(1)

Aydın kişi çözüm üreten, şüpheci, gerçeklere akıl yoluyla gidilmesi gerektiğine inanan kişidir. Korkunun tutsağı olmayan, insanın haysiyet ve onurunu savunan her aydın, yüzyıllar boyunca Tantalo'sun (2) yaşadığı yazgıyı yaşamıştır. Hani insanı bir gölün ortasında yalnız başına ayakta tutarlar, susuzluktan kavrulur, açlıktan da iç geçirirsiniz ya! Su içmek istesene sular çekilir, başınızın üzerindeki yemiş dallarına uzanırsınız, bir rüzgâr alır götürür. Susuzluktan kavrulup, açlıktan bayılırsınız. Ne korkunç bir işkence! Ve bu azap verici işkence, bir de sürekli yaşanır! Fakat bir düşünün ki, bu işkenceye kimin için katlanılıyor? İnsanlık için değil mi? Ama bu işkenceye katlanan insan, o mitoloji çağının Tanrı sofralarında ziflenip, gününü de gün edip, kendi kişiliğini o tanrılara satmıştı insanlık bu aşamaya gelebilir miydi? İnsanı haysiyet ve onur sahibi yapan özgürlüğün tadına varabilir miydi? Şüphesiz ki hayır! İnsanlaşma yolunda çabalar-ken, her uygar insan, her gerçek aydın biraz da Tantalos değil midir? Her yüze yağana eyvallah diyen, esen rüzgâra göre rotasını değiştiren, kapı kulluğu yapan aydın aydın değil, olsa olsa aydın acubesidir. Dün başka türlü, bugün başka türlü olan, susulmaması gereken yerde susan, düşüncesini eyleme dönüştürmeyen, güçlüyü gördüğünde sinen, başkasına talkın verip de kendisi üzüm yiyen tipdeki aydınlar sahte aydınlardır. Saygın hukukçu Yekta Güngör Özden, 'Hukukun Üstünlüğüne Saygı' adlı özlü yapıtında şöyle diyor. "Nasıl dizleri titreyerek ayakta durulamazsa korkuyla da yaşanmaz. Korkaklar toplumun yüzkarasıdır. Demokrasi, ona değer olanlar için değerini bilip onu yaşayıp yaşatanlar için vardır. Bireyleri tutsak, toplumu zincirli durumda yaşamak nasıl olanaksızsa, onursuz yaşamak nasıl sözkonusu değilse çağdaşlık koşullarına sırt çevirerek yürümek de olanaksızdır." (3)

İnsanlığın geçirdiği evrim sürecine kısaca bir göz attığımızda insanları kullaştıran despot ve teokratik rejimlerde aydınlar hep dışlanmış gerektiğinde aydınları yok etmişlerdir. Ancak şu bir gerçek ki, insanlık aydınlar sayesinde insan olmanın haysiyet ve onurunu koruyabilmiş, uygarlık aydınlar sayesinde ivme kazanmış ve insan aydınlar sayesinde mutluluğu yakalayabilmiştir. Geri bıraktırlmış ülkelerde elbette ki aydınları yoketmenin bedelini o toplumlar çok ağır ödemişlerdir. Cumhuriyet tarihi öncesi Anadolu'da eğer 'Siyaseten Katl' (4) meydanları kurulmamış olsaydı bugün dünya ulusları içinde belki de daha farklı bir konumumuz olamaz mıydı? Kimliğimizi örten taassup ve bağınazlıktan kurtulup, skolastik düşüncedene akıl çağına geçişi ancak, "Gerçekleri söylemekten korkmayınız" diyen Atatürk'le çağdaş uygarlığı yakaladık. Ne var ki geriye dönüş isteklerinin sinsi sinsi ülkemizde egemen kılınmak istenmesine karşın, aydınlanma dediğimiz insanın akıl çağını yakalaması, insan sevgisinin ve hoşgörünün içinde yeşerdiği, insanların oy potansiyeli olarak görülmediği ve insanımızın kulluktan kurtulup özgür bir bireye dönüşünün varlık sebebi olan gerçek demokrasiye ulaşmakla olanaklıdır.

Dünya insanlığının aydınlanma galerisi içinde onurlu yerini alan, aydınlığın, özgürlüğün, bağımsızlığın yılmaz savunucusu demokrasi şehidi Uğur Mumcu bakınız aydınlara nasıl sesleniyor. "Ülke aydınları, ülke yönetimi ile ilgili düşünce üretip, bunları korkusuzca yayamıyorlarsa, bu aydınlar, korkarız ki, yavaş yavaş, kendi ülkelerine ve ülke sorunlarına yabancılaşıyor." (5)

Nice aydınlık dolu günlere...

7.6.1993 Alaşehir/MANİSA

KAYNAK:

- 1- İlhan ARSEL, Aydın ve "Aydın" İnkılâp Kitabevi,
- 2- Azra Erhat, Mitoloji Sözlüğü, Remzi Kitabevi.
- 3- Yekta Güngör ÖZDEN, Hukukun üstünlüğüne Saygı, Bilgi Yayınevi.
- 4- Rıza ZELYUT, Osmanlı'da Karşı Düşünce ve İdam edilenler, Alan Yayıncılık.
- 5- Uğur MUMCU, Devrimci ve Demokrat, Tekin Yayınevi.

BARAJLI AĞIN'DA GÜNEŞLE GEZİ

Gün Pulur'dan bizim ele doğanda,
Ölen karanlığa kefen biçilmez.
Aladağ'dan, Karadağ'dan bu yanda,
Tarla-çalı okşanmadan geçilmez.

Ekirek'le Hozakpur'un başında,
Sevgili çağılar yüz-bin yaşında.
Sulakların gürül gürül suyundan,
Erken erken, diş dayanmaz, içilmez.

Andiri'yle Apuşma da bir hiza,
Fellahlar'la aluşağı, göz göze.
Sıyrılıp Gobbik'den dereye endik,
Bir çok değişim var, nasıl seçilmez.

Hacıgilin Mezerlik'dir burası,
Ordan başlar işde, gönül yarası.
Ne bağ kalmış, ne de Faris dayı'mız,
Değirmen yok, Çaygara'dan içilmez.

Muhtar gilin bağın bak şu halına,
Balık yuva yapmış, cevüz dalına.
Ne yol kalmış, ne derede daşıkler,
Atlavuçla bu dereden geçilmez.

Özlem duyduk, Hoşirik'le bağlara,
Selâm edek, burdan eski çağlara.
Dar zuvağın yeri bile yok olmuş,
Değirmen yok, Goşgoş nerde? seçilmez.

Yıkılğan'ın karşısından, dereye,
Yol inerci, anımsadık; nereye.
Kasım Dayı, bağı ile, yok olmuş,
Saatçı'sız bu yoldan geçilmez.

Sürsülüklü Dere, pahaın nerde?
Kim düşürdü bizi, bu zalım derde.
Güvercine yuva olan kayalar,
Kereviz'ler dolmuş, koyup geçilmez.

Bak şu pis çamurun cıgızlığına,
Dolmuş değirmenin doğuzluğuna.
Zeyniğin Mişmişlik yerinde midir?
Galacuk'dan dik aşağı uçulmaz.

Gurtgaya'yla Pij Tutluğ'un arası,
Gene, bayır bacak, durur orası.
Şaşdık kaldık, tanınmıyor buralar,
İğdeler yok, baygın koku saçılmaz.

Pağnik yolu hark altından giderdi,
Karadayı, bize selâm ederdi.
Harmanlarda ne ekin var ne düğen,
Véran olmuş, bu yerlere göçülmez.

Gemi yolu nerde, seçebildik mi?
Bu derinliğe boy biçebildik mi?
Bağ bahçe yok olmuş, gökler mavi su,
Türkü çağırduğım, yollar açılmaz.

Fırat Eğin Ağzı söylemez oldu,
İçime hep eski anılar doldu.
Adalar, kavaklar, hani nerdeler?
Kesildi soluğum, bu su içilmez.

Fırat yatağının yeri belli mi?
Sato Dayı gene tatlı dilli mi?
Beydemir der, artık geri dönelim,
Buralardan Südere'ye geçilmez.

1. Ağustos. 1993

AĞIN

İsmail BEYDEMİR

DOLUDİZGİN GELMEKTE!

Yılmaz ONAY

Cevdet Kudret'i anmak için yazdıklarımı tamamlayıp yıldönümüne yetişecek şekilde epey uzaklardan gecikmeksizin postalarak yetiştirmeye çalışıyordum. Tam makine başına oturduğumda, Sivas vahşeti oldu. Durdum. Öylece kaldım. Cevdet Kudret'le ilgili yazdıklarım, "ince" sanat konularıydı. Oysa Türkiye'nin göbeğinde sanatçılar kundaklanmıştı, kitle halinde!

Düşündüm;

Nazizm, tüm dünyada ve bizde lanetlenmiştir: Kitap yaktığı için! Oysa bizde, kitabın yakılması da geçilmiş, kitap yazan insanlar yakılıyordu. Alman Neonaziler, Almanya'da Türklerin ve yabancıların bulunduğu binaları "gizlice" kundaklayıp "kaçıyorlar" ve biz o yangında ölen -kırk değil- birkaç insanımıza matem tutup Neonazileri lanetliyorduk. Oysa bizde, kendi yurttaşı olan sanatçıları, yüz insanımızı birden, göz göre göre zorla bir otele kapatıp, gene göz göre göre kibrit çalıyordu bir caniler güruhu ve kaçmak ne kelime, orada durup bir de kurtarmayı önleyerek slogan atabiliyor, tekbir getirebiliyordu, televizyon kameralarının, güvenlik güçlerinin, devletin, milletin gözü önünde! Ne denirdi, ne ad konurdu bunlara? Bunun da adı kondu yazık ki: "Halk"mış onlar. "Neyse ki" onların "burnubile kanamamış"mış. Suçlu onlar değil, "onları tahrik eden yazar Aziz Nesin"miş. Çünkü Aziz Nesin, düşüncesini söylemek "suçunu" işlemiş. Onlardansa, "ot saranlara bile hiçbir şey olmamıştır"mış! "Ölenler, çatışmadan değil, yangından ölmüşlerdir"miş! Kanı donuyor insanın. Sanki otel yangını gökten inmiş. Üstelik, ölenlerin sanatçı

olduğu bile söylenmiyor. Televizyonlarda yas tutmak ne söz, en yılışık "eğlence"lerini kesintisiz sürdürmekte. Üstelik, bir kısım "sanatçı"yı da hiçbir değişiklik yapmadıkları programlarında, gönüllü ve beşeşe kullanarak!

Oysa Alman medyaları, hiç değilse biraz utanç içinde programlarını değiştirebilmişler. Alman makamları hiç değilse kundakçıları, yani Neonazileri, sözde de olsa açıkça lanetlemişler, Türklerle, yabancılarla dayanışma söylevleri verebilmişler, kaçan suçluları bulup cezalandırma taahhütlerine girebilmişlerdi. Ama biz bunları da yeterli bulmuyor; "Siz beslediniz onları", "örgütlerini kapatmıyorsunuz", "canileri ya yalamamıyorsunuz ya da hafif cezalarla geçiştiriyorsunuz" diyorduk. Bu suçlamalarımızda da son derece haklıydık, çünkü geçmişten çok iyi biliyorduk. Geçmişte, insanların göz göre göre yakabilen güruhlara "halk" diyen tek rejim, Nazizmdi, Hitler rejimiydi. Yakanları değil de, yananları suçlu ilan eden; sanatı, sanatçıyı düşman görüp yok eden, Hitler ırkçılığıydı. Ve Hitler'i seçen de o "halk"tı! Şimdi Almanya'da Türkleri "gizlice" yakıp "kaçan", işte o zihniyeti.

Peki, aynı günlerde hızla yaşanan daha korkunç açık vahşetin ve açık vahşete karşı gösterilen tam ters yaklaşımın adı ne olabilir öyleyse? En hafif deyimimle "faşizm" değil de nedir bunun adı? Faşizm böyle gelir işte, başka türlü değil. "En hafif deyim" diyorum, çünkü gelmekte olan, faşizmin en vahşi biçimidir! Kimi., illegal örgüt olarak "insan yapısı demokrasiyi yıkacağız" der açıkça, kimi de yasal parti görünümünde "insan hakları, demokrasi, inanç hürriyeti, manevi

değerler" maskesini kullanır; Batıya karşıymış gibi görünür, ama hiçbiri o Almanya'ya toz kondurtmaz, Amerika'ya, Suudi Arabistan'a toz kondurtmaz, çünkü hepsinin amacı aynıdır. Onların karşısında hiçbir ittifak yok ama onlar anında ittifak kurarlar. Bizler, hala aymazlığımız içinde dostladüşmanı aynı kefeye koyar, birbirimize saldırır dururuz, hatta kimilerimiz, düşmanın adını doğru koyamadığı için bir de en uç gösterişlerlegider onlarla ittifak yapar. İşte faşizm böyle gelir, başka türlü değil! Gücü ellerine geçirdikleri gün yapacaklarını görmek için, illa geri dönüşü olmayacak olan o günün gelmesini mi beklemek gerekiyor? Aldatıcı gevezeliklerine kanarak daha kaç kurbanın verilmesi beklenecek? Şu korkunç felaket bile yeterli ibret olmuyor mu? Hele Sivas'ta, bizzat benzini döken, bizzat ateşi atan, bizzat kibriti çakan -görüntüler bile var caniler "bulunamayıp", "faili meçhul" numarasını

getirilirse, işte o zaman faşizm, geliyor da değil, gelmiş demek olacaktı! Hitler, Reichstag (Meclis) yangının esas faillerini gizleyip, sahte faillerle olayı geçiştirmişti, unutulmasın! Bizde de illa Meclis binasının tek bir sesleriyle yakılmasını mı beklemek gerekiyor?

Böyle bir durumda başka şeyler yazmak, oyalanma, aldanma gibi geliyor insana. Hele ülkemizde bu ittifaksızlık içinde, hiçbir şey yazmaya değmez dedirtecek yığınla neden varken, bir de üstüne bunlar olunca? Ama hayır, ne yapıp edip Cevdet Kudret üstüne yazacaklarımı da gene yazmaya çalışacağım. Ülkemin, insanlıkla ilgisi olmayan birkaç vahşi yaratığın emrinde, insanlıktan çıkarılmış ve yaşanmaya değmez bir esir ülke haline gelebileceğini düşünmek istemiyorum! En üst kademelerde de, halk içinde de, teslim olmayanlar, hala yeterince var çünkü!

(OKUYUCU MEKTUPLARI DEVAM)

Muhterem Ağın Dergisi Yöneticileri;

Abonesi olduğum dergimizin yurt dışında olmama rağmen her ay kesintisizce bana ulaşmasından, bunun yanı sıra da dergiye vermiş olduğunuz hassas ve titiz çalışmalarınızdan dolayı bir abone olarak gurur duymaktayım. Bu konudaki çalışmalarınızdan dolayı sizleri kutlar, ayrıca teşekkür ederim.

Sayın yöneticiler, geçtiğimiz yıl dergimize abone olan şahsımın 2 ci yılki abone ücretini ödeme zamanı geldi. Lütfen bana, ne kadar ve nereye ödeme yapacağıma dair kısa bir bilgi içeren bir yazı göndermemizi rica eder saygılarımı sunarken, dergimizde yayın hayatında başarılar dilerim.

(Rahmetli Ekirek'li Dayı'nın Torunu)

Nihat ERTUĞRUL

Postfach 1236

86609 - Donauwörth

Vâkıf Abi

Acı ama gerçek yazınızı okuduğumda ne kadar ne kadar üzüldüğümü anlatamam. İşte biz Ağın'lılar ocakta kül bırakmayız misali konuşmaya gelince konuşur, iş yapmaya gelince hiç bir şey yapmayız.

Ben ve birkaç arkadaşım İzmir'deki hemşerilerimizi bir araya toplayıp; Ankara, İstanbul ve Malatya'daki Ağın'lılar gibi bizlerde birşeyler yapalım dedik.

İlk etapta tanışma gayesi ile yemekli bir toplantı düzenledik. İzmir Öğretmen evinde 70-80 kişilik bir grupla biraraya geldik.

Fakat yemek yendiğinde Selamı Taşbaşı hemşerimizin dışında hiçbir Ağın'lı mikrofonu alıpta şunu söyle yapalım demedi.

En samimi olanlar bir araya gelip birbirlerinin hatırını sorup bu yemeği böylece geçiştirdiler. Şu anda iş nedeniyle bir geziye çıkacağım. Döndüğümde İzmir'den dergimize abone kaydını sürdüreceğim.

Reklam alacak olanlar var. Reklam tarifesini bildirirseniz memnun olurum.

Dergiye emeği geçen tüm hemşerilerime başarılar diler saygılar sunarım.

İşte biz Ağın'lıların hali böyle Sevgi ve Saygılar sunarım.

İbrahim Cengiz YÜCEL
İzmir

ÖZGÜRLÜK ŞARKISI

Gün olur,
Sitemin karar kanadımı, kolumu,
Gün olur, nazın, edan, gülüşün...
Gün olur, acı durur yoluma,
Başıma dert eder ölümü.

Gün olur,
Gider yürekten tasalar,
Gün olur, tasalara ben giderim.
Gün olur, açlıktan yanar bağrım,
Susuzluktan çatlar derim.

Özenle kurduğum,
Düşlerimi koyduğum dünya,
Gün olur, seyran görünür,
Gün olur, köhne mi köhne.

Ama özgürlük,
Her zaman güzeldir.

Mehmet ORHAN
Ankara - 1981

SUSUZLUK

Bir pınarda durulurum,
Çözerim susuzluğu çağımın sürecinde.
Zamanı besler kanımdaki her damla
Şişerekten.

Bir çayda sel olurum,
Bölerim ıssızlığı serin kollarımla,
Can veririm burulmuş topraklara
Değişerekten.

Bir ırmakta yoğrulurum,
Bağlarım köyü kente ve doğayı yeşile,
Bilgeliğin aç karınlı potasında
Pişerekten.

Bir denizde savrulurum,
Kavrarım kıyıları buğulu kollarımla,
Sürdürürüm yaşamı sonsuza dek
Gelişerekten.

Mehmet ORHAN
Ankara - 1981

TOPLUM PSİKOLOJİSİ*

BÖLÜM-I

TOPLUM PSİKOLOJİSİNİN BİLİM SINIFLANDIRILMASINDAKİ YERİ

Osman Sulhi AKSU

Bilimlerin açık ve geniş bir sınıflandırılması kesinlik kazanmamıştır. Her bilim kolu ilgilenildiği konuların genelliği içinde yayılarak özellik tiplerine göre dallanır. Çağımızdabazı bilimlerin küçük parçaları kabul edilen bölümlerden yeni yeni bilim dalları meydana gelmiştir. Bütün bu dallar da kesin olarak birbirinden ayrılamazlar. Birçok durumda aradaki sınır ortadan kalkar.

Yeni yeni bilim dallarının ortaya çıktığını görmekteyiz. Buna rağmen birçok bilim kolu arasında oldukça kesin ayrımlar yapılabilir.

Genellikle bilimler üç bölüme ayrılır:

I- **Temel Bilimler (Mantık ve Matematik)**

II- **Gerçek veya tabii Bilimler (Fizik, Biyoloji)**

III- **Toplumsal Bilimler**

Temel bilimleri kapsayan mantık, doğru düşünme, Matematik ise sayı ve şekiller bilimidir.

Gerçek ve Tabii bilimleri içine alan Fizik bilimleri, maddenin genel tabiatını inceler. Fizik bilimleri, Mekanik (cisimlerin hareketleri), termodinami (ısıнын incelenmesini konu olarak alan bilim), optik (elektrik, atom, kimya ise (maddelerin iç değişikliğini inceler) astronomi (gök cisimlerin iç değişikliğini inceler) astronomi (gök cisimlerin Evrendeki yer ve hareketlerini), jeoloji de, (yer kabuğunun yapılışı ve yüzey düzenini inceler) Biyoloji bilimleri kavramı içerisinde ise BOTANİK (Bitkileri inceler), ZOOLOJİ (Hayvanları inceler) SİTOLOJİ veya GÖZEBİLİM (Bitki ve hayvan hücrelerini inceler), FİZYOLOJİ (Hayvan ve bitki organlarının çalışma şeklini ve aralarındaki ilişkileri inceler), MORFOLOJİ (Hayvan ve bitkilerin biçim ve yapılarını inceler, ANATOMİ (Organların yapılarını ve özelliklerini inceler), EKOLOJİ (Hayvan ve bitkilerin yeryüzündeki dağılışını inceler), PALEONTOLOJİ (Fosillerin - eskiden yaşamış hayvanların taşlaşmış kalıntıları - biçim ve yapılaşlarını inceler).

* Muhterem ve değerli kardeşim, Lise ve Polis Okulunda dersini vermiş olduğum "toplum Psikolojisi" konusu ile ilgili özet bir yazı dizisi gönderiyorum. Yayınlama takdiri tamamen sizlere aittir. Ancak her insanın bu özet psikoloji ve Sosyoloji karışımı bilgiye sahip olmasının yararını gördüğümü de hatırlatmak isterim.

Toplumsal Bilimlerin konusu insandır. İnsanları, onların kurdukları toplumsal düzenleri, yaşayış biçimleri ile geleneklerini inceler.

Toplumsal Bilimler bölümü içinde; çağlar boyunca insanların yarattığı olayları inceleyen TARİH, olayların, devlet yönetim şekilleri ve diğer devlet şekilleri ile ilişkilerden sonuç elde etmeye çalışan POLİTİK BİLİM, insan bilincini (şuurunu) konu olarak alan ve insanın kendisini tanımasını inceleyen PSİKOLOJİ, mal ve hizmetlerin meydana geliş ve dağıtım şekillerini inceleyen EKONOMİ, çeşitli ırk ve insanların kültürel sosyal ve kutsal gelenek, görenek ve törelerini inceleyen ANTROPOLOJİ yer alır.

Toplum Psikolojisi, insanların meydana getirdiği toplumun bazı nedenlerle gösterdikleri tepkiler ve bu tepkilerin yapı ve şekillerini incelediğine göre bilim sınıflamasındaki yeri TOPLUMSAL BİLİMLER İÇİNDEDİR.

Toplum Psikolojisi Anlamı

Toplum, insan yığınları anlamına gelir. İnsan, psikolojik yapısı ile değişik düşünce ve eğilim gösterir. Aynı zamanda insan toplu yaşamak zorunluğunda olan bir yaratıktır. Psikolojik yapısı ve birarada yaşama zorunluğu, kitleler arasında da değişik düşünce ve eğilim farkları meydana getirmektedir. Bu farklar nedeniyle toplumda zaman zaman dalgalanmalar olmaktadır. Buna, tabiatten gelen zorunluklar ve bazı sosyal etkenler eklenirse yığınların toplumsal hareketlerde bulunmaları için nedenler hazırlanmış olur.

Yığınların toplumsal hareketleri yaşadıkları cemiyetin düzenini çok defa bozar. Bu bozulma kamu düzenini de etkiler. Kamu düzeninin etkilenmesi cemiyeti sosyal ve ekonomik çalkantılar içine iter.

İnsan yığınları tarih boyunca dönüşüm (İstihâle) ve gelişim (İnkışaf) göstermişlerdir. bilim ve tekniğin ilerlemesi, cemiyetteki yaşantılara büyük etkilerde bulunmuştur. Ce-

miyetteki gelişim ise bilim ve tekniğin ilerlemesini kamçılamıştır.

Toplumu meydana getiren fertler, gerek tabiat gerek sosyal faktörlerin etkisi altında gelişmeye çalışır. Fert, bu sosyal hareketlerin etkisi altında bazen şuursuz bazende çok etkili veya değişik derecelerde toplu hareketlerde rol oynar.

İşte bu toplum içindeki eylemleri ve toplumun psikolojik yapısını veya fertlerin toplumlarla karşılıklı ilişkilerini inceleyen bilim toplum psikolojisidir.

TOPLUM PSİKOLOJİSİNİN İDARECİ VEYA POLİS İÇİN ÖNEMİ

Cemiyet insanlardan meydana gelir. insan ise sosyal bir yaratıktır. Kendi başına yaşamasına imkân yoktur. En basit olarak bir çocuğun yetişmesini düşünürsek ferdin toplum içinde yaşama zorunluğunu anlarız. Bilim, varlıkları; Canlılar ve Cansızlar diye iki bölümde inceler. Canlılar ise Nebatlar ve Hayvanlar olarak ikiye ayrılır. Hayvanlar konusu içinde insanlar da vardır. Bütün hayvanlar, doğar, büyür, çoğalır ve ölürler. Her hayvan kendi yaşantısını sürdürmek için tabiatla ve çevre ile mücadele zorunluğundadır. O bakımdan tabiat her hayvana bir mücadele silâhı vermiştir. Örneğin, yılan, akrep gibi hayvanların öldürücü zehirleri, kedi, aslan gibi hayvanların kuvvetli pençeleri, kuşların uçmaları, maymunların ağaçlara tırmanmaları, köstebek ve tarla farelerinin toprak altında gizlenmeleri onların hayatlarını devam ettirmeleri bakımından birer korunma silâhıdır.

İnsanı düşürürsek; onun yegâne silâhı zekâsıdır. Zekâ da çok uzun zamanda gelişen bir güçtür. Bir zekânın onsekiz yaşında normal gücüne eriştiğini kabulederek insanın ancak onsekiz yılda gelişmiş insanlar güvenliğinde

yani zekâları olgunlaşarak kendini koruma ve yaşama yeteneğini kazandığını görürüz. Bu ilk akla gelen basit bir örnektir. Esasen insanın sosyal bir yaratık olması onun içgüdüdür. Sonradan kazanılmamış olup dünyaya gelişinde beraber getirdiği bir özelliğidir.

Toplumun olduğu her yerde bir düzen söz konusu olur. Toplumun daha iyi yaşantısını temin etme bakımından bunları düzenleyen kanunlar konulur. Çeşitli sebeplerle insanlar, içinde yaşadıkları toplum düzenini bozarlar. Bu sebeplerin başında ekonomi gelir. Geçinme ortamının bozulması çok kere insanları toplu davranışlara iterler. Geçimini temin etme amacı ile büyük göçler karışıklıklar, meydana gelir, yaşama düzeni alt üst olur.

Diğer bir sebep sosyal gelişme ve oluşumdur. Hürriyet, eşitlik, adalet fikri, harp sonrası dengesizliği ve din ayrılıkları veya mezhep farkları, ırk ayrımları, toplumsal raketlerin doğmasına sebep olmaktadır.

İnsan yığınlarının özelliklerinden biri olan taklitçilik ve sorumluluk duygularının az olması, bugünün haberleşme ve ulaşım olanaklarının gelişmesi ile toplum hareketleri süratli bir gelişme ile bölgelere kolaylıkla ulaşmakta ve bu çeşit hareketlerin çabucak yayılmasına sebep olmaktadır.

İdeolojik fikir akımlarının yaygın olması, toplum düzenlerinin sık sık karışmaları sonucuna ulaşmaktadır.

Toplum düzeni veya diğer bir deyimle kamu düzenini korumakla görevli ve sorumlu olanlar dünyadaki toplam hareketlerini dikkatle ve çok uyanık olarak izlemek zorundadırlar.

Her insan yığını, davranışlarında toplum düzenine etkili olmazlar. Yığınların (kütle) kendine ait özellikleri vardır. Yığını meydana getiren kalabalık ve topluluklar ayrıca ayrı ayrı özellik taşırlar.

Bir sinemada film seyreden kalabalık, bir otobüste kişiler, bir kaza veya yangını seyreden insanlar, bir miting veya grevdeki topluluktan değişik amaçlar içinde biraraya gelmişlerdir.

Yine bir maçı izleyen kişiler veya yukarıda belirtilen yığınlar, bazı koşullar altında kamu düzenini etkileyici eylemde bulunabilirler.

Polis kamu düzeninin koruyucusudur. Bu koruyuculuk görevi Hukuk kuralları içinde yerine getirilir. Hukuk kurallarının uygulanması zabıtaya aittir. Ancak kamu düzeni ve memleket bütünlüğünü koruma görevi her memlekette polise ait olmuştur.

Polisin, görevini yaparken, görevli bulunduğu toplumun maddi ve manevi yapısını bilmesi gerekir. Hangi nedenlerle toplumsal eylemlerde bulunacağını ve bu toplumsal eylemlerin şekillerini bilmesi, alınacak ve uygulanacak tedbirler de başarı olanağını ve şansını artırır.

Toplum psikolojisinin, herhangi bir toplumun psikolojik yapısını ve hangi nedenlerle toplumsal eylemlerde ve davranışlarda bulunabileceğini ve bunların çeşit ve şekillerini inleyen bilim olduğunu görmüştük. Herhangi bir toplumsal olayda topluluğun kamu düzenine etkisini azaltmak ve yok etmek amacıyla polis güçlerini, yerinde kullanmak gerekir. Bu güç, kullanılırken topluluktaki kişilerin durumu gözönüne alınarak amme selâmeti ve topluluğun zayıat vемemesi ön plâna alınır. Amaç kanuna uygun topluluğun, kanuna uygun olmayan bir topluluk haline gelmemesini temin ve Kanuna uygun olmayan bir topluluğun, zayıat verilmeden kırıcı ve yıkıcı bir hale gelmeden dağıtılmasıdır. Bu konuya TAKTİK adı verilir. Taktik konusu, gerek kanuna uygun toplantılarda ve gerekse kanuna uygun olmayan toplantı ve gösterilerin durumuna göre zabıta güçlerinin kullanılmasıdır. Kanuna

uygun topluluklarda, topluluğun dışardan zarar görmemesi, kanuna uygun olmayan toplantılarda ise topluluğun kamu düzenine zararlı olmamasını temin taktiğın amacıdır.

Yukardaki açıklamalardan da anlaşılacağı üzere kamu düzenini korumak için Toplum Psikolojisi ve onun toplum olaylarına uygulanma şekli olan taktik usullerini, polisin bilmesi ve öğrenmesi gereklidir.

POLİS TERİMİNİN ANLAMI VEYA TARİHÇESİ

Toplum Psikolojisi konusunu işlerken "POLİS" terimi üzerinde de kısaca durmamız gerekir. Zira toplumsal olaylarda doğrudan doğruya ilgili olan Polis'in ne zaman oluştuğunu ve anlamını ve örgütlenmelerini bilmeden görevinin anlamını bilmek büyük bir noksanlıktır.

"POLİS" deyimi ilk olarak M.Ö. : IV asırda Aristo tarafından kullanılmıştır. Demokrasi yani halk idaresinin doğduğu memleket olan, eski Yunanistan'ın bu ünlü büyük adamı Anayasasının kurucusu anlamı olarak POLİTEA dan bahsetmiştir. POLİCE bu kelimedenden çıkmıştır. Aynı zamanda şehir içi halkının, canlarını ve mallarını muhafaza eden apayrı bir teşkilâta da POLİCIANNA (Polisianna) denirdi.

1060 yılında İtalya'da polis teşkilâtına benzeyen bir kuruluşun temeli atılırken "şehir halkının rahat ve emniyet içinde uyuması ve gündüz tüccarların eşyalarının muhafazasını temin" gayesi güdüldüğü görülür.

1530 yılında, Alman Polis teşkilâtının kuruluşunda da ammenin selâmeti ve fertlerin himayesi maksadı gözönüne alınmıştır.

İngiltere'de kaleiçi muhafızları, gece ve

gündüz halkın rahatını teminle görevlendirilmişlerdir. Şehir içine giriş ve çıkışlardaki muhafızları selâmlamak adet haline gelmişti.

Pariste şehire her giren çıkan şahıstan bir özel müsaade olan kart istenirdi. Bu kartı yanında bulundurmamayanlar derhal şehrin haricine çıkarılırdı.

Rusya'da Çarın muhafızları aynı zamanda şehir içi muhafazasına da memur idiler.

TÜRKİYE'DE POLİS

Türkiye'de polis anlamından çok sonra bahsedilmiştir. Osmanlı İmparatorluğu devri-de Tanzimat Fermanı ilânı yani Anayasa hareketlerinin başlamasından sonra Polisten bahsedildiğini biliyoruz. (1839) Osmanlı İmparatoru olan Padişah, Tanzimat Fermanı ile dahiliye nazırına (İçişleri Bakanına) hakların korunması görevini vermektedir. Bunun için "devletin bekasına yönelecek yıkıcı ve parçalayıcı faaliyetleri tesbit ve takiple" görevli ayrı bir zabıta teşkilâtı kurulması zorunlaşmıştır. Kurulacak bu teşkilât, devletin siyasetini takip edecek idi. Bir taraftan devletin otorite mercii olacak diğer taraftan halk kitlesi arasında bir denge unsuru olarak yerleşecekti. Osmanlı İmparatorluğu zamanında Tanzimat Fermanının getirdiği bu hakların, bir nevi koruma görevini yerine getirecek olan bu teşkilât POLİS adıyla kuruldu.

Görülüyor ki Polis önceleri şehir içi halkının haklarını korumak amacı ile kurulmuş iken zamanla Aristonun kullandığı anlamile Anayasal hakların koruyucusu ve hakların müdafii (savunucusu) organı haline gelmiştir.

(Devam edecek)

KIRGIZ DESTANI *

Aksakal Kılıçbek'e

Günü gelmiş
Gök çatlamış
Yarılmış Tanrı Dağları
Böğründen bir atlı
Terkisinde bir kız çıkmış
Adı Kırgız

Sürmüş atını dolu dizgin
Ovanın tam orta yerine
Diz çökmüş şükretmiş dağlara
Çoğalmış zamanla
Ün salmış

Gün gelmiş
Sıgmamış ovaya
Kopmuş Tanrı Dağları'ndan
Dağılmış dört bir yana
Adı Türk olmuş

Yenmiş
Yenilmiş
Tutsak olmuş
Kırmış birbirini
Acımasız
Anayurtlar kurmuş
Anayurtlar istila etmiş
Geçirmiş kendi öz evlatlarını
Kılıçtan

Kısacası
Acılar tatlılarla
Bir tarih yazmış
Türk'ün tarihi

Gün gelmiş
Dağılmış Türk'ün yurdu
Kimi erkin
Kimi köle
Sürmüş gitmiş bilgisizlik
Çağlar boyu
Siline yazmış Türk'ün izi tarihten
Ama bir gün
Bitmiş acılar
Bir ufuk açılmış önünde
Kırgız'ın

Tanrı Dağları kadar yalçın
Doruklarındaki karlar kadar
Temiz

ve Aydınlık

Bu erkinlik dönemidir
Özgürlük önümüzde bir çizgi

Kuşkunuz olmasın
Toplanacağız
Kıracağız yoksulluğu
Tek değiliz artık çoğuz
Erkin adımlarla

Birlikte yürüyeceğiz
Uygarlığa
And olsun

Ey koca Kırgız
Unutma

Biz dün değiliz

Artık yarınız

Anladık insan olduğumuzu
Tek bir davamız var şimdi
Yüceltmek insanı
Sunmak sevgiyi herkese
Ayırmamak yetmişiki milleti
Mecusiye çağırabilmek özümüze
Coşmak birlikte

Yeni çağlarda

Durmayın

Koşun gelin

Birlikte üretelim sevgiyi

Isık Göl'de

Sunalım

Kırgız kızlarının

Al dudaklarından

Koşalım barışa

Korkma

De

Değmez mi buna

İNSAN olmak

Isık Göl, 1.7.1993
Zeki HAFIZOGULLARI

* şiir Kırgızistan'da yazılmıştır.

DEMOKRATİK DÜŞÜNCE SİSTEMİNİN ADI: LAİKLİK(*)

Serim SAKAGİL

Demokrasinin en önemli ilkelerinden olan laiklik, uygar yaşamın bir parçasıdır. Demokratikleşme için verilen savaşımın en önde gelenidir. Çağdaşlaşmanın ön koşulu, insanca yaşamın gereğidir. Atatürkçü düşünce sisteminin de en önemli ögesidir.

Laiklik, devlet işlerine hukukuna, dinin karıştırılmamasıdır. Herhangibir dini savunup, kişileri buna inanmaya zorlamamaktır. İnsanları, inançlarında özgür bırakıp, dini vicdanlarına karışmamaktır. Laikliğin temelinde, vicdan özgürlüğü vardır. Laikliği, yalnızca din ve devlet işlerinin birbirinden ayrılması olarak da düşünmemek gerekir. Laiklik, bir düşünce sisteminin adıdır.

İnsanları bir boyunduruk altında yaşamaya zorlamak, kişinin bireysel varlığını yok saymak, insanları inanç sistemleriyle değerlendirmek, dini siyasi bir baskı unsuru olarak kullanmak gerilerde kalmıştır, kalmalıdır. Baskı ve zorlama, insanı kullanmanın, sömürmenin bir yönüdür. İnsanların beyinlerini yıkayarak yönlendirmek, sistem dışıdır. Yasaklarla düşüncelere engel olmak gericiliktir, çağdışılıktır. Çağa ayak uydurmak, yalnızca ileri teknolojilerin alınıp, uygulanması değil, sadece makineleşmek değildir. Düşüncede de çağdaş olmak, ilerlemek ve özgür olmak bugünü yakalamanın, geleceği kurmanın temelidir. ama sözde değil, yaşamda, uygulamada...

(*) Sayın Ağın Dergisi Yöneticileri;
Bu kompozisyon, İZMİR SHP İl örgütünün açtığı LAİKLİK konulu kompozisyon yarışmasında birinci gelmiştir. Bu yazımın, bir Ağınlı olarak dergimizde yayımlanmasından mutluluk duyarım. Saygılarımla...

Konulan kuralları, ilkeleri öğrenmek, bilmek kadar onları uygulamak, hayata geçirmek de çok önemlidir. İnsan olmanın, akıllı bir varlık olmanın göstergesidir bu. İnsanlığın önemli bir erdemi olan düşünmeyi yerinde kullanmak, toplumun geleceği için kullanmaktır. Laik sistemin özü, toplum için, gelecek için, ilerleme için pozitif düşünce sistemidir. Sömürü düzeninde olduğu gibi, insanın varlığını yok saymak bu sistemin içinde değildir. Sömürü düzeninde, insanlar hep, birilerine bağımlıdır, düşünce sistemleri körelmiş ve uyuşturulmuştur. Katılım yoktur, eşitliğin, yaratıcı düşüncenin adı yoktur. Vurdumduymazlık, bananecilik, köşedönmeçilik, insanın yaşama biçimi olmuştur. Bunlar, laiklik ve demokrasiyle bağdaşmayan kavram ve yöntemlerdir.

Atatürkçü düşünce sisteminde, demokratik ve laik düşünce sisteminde her düşünce, özgür düşünce biraradadır. Bilimsel düşünce, hür düşünce çağımızın en önemli gücüdür. İnsanların, inançların kullanılması bir zaafı ve en büyük acizliktir. Tek kişi hakimiyeti, tek düşünce sistemi bir baskı unsu-

rudur ve demokrasiye, çağdaş düşünceye, katılımcılığa uymayan bir sistemdir. Laiklik inançsızlık değil, inançlara saygı, hoşgörüdür. Bilimsellik ilke edinilmiş, çağı yakalamak, evrensel boyutlara ulaşmak amaçlanmıştır.

Çağın gereklerine uyulmayan bir eğitim sisteminde, çağdaşlığı yakalamak oldukça zor. Eğitim öğretim adı altında yapılanlar; düşüncenin körleştirilmeye çalışılması, tartışmalara, araştırmalara, katılımcılığa engel olunmasıdır. Pozitif öğretiler yerine, kalıpsallığın ve ezberciliğin yaygınlaştırılması, genç beyinlerin yok edilmek istenip, robot insanların yaratılmaya çalışılması, çağdaş olma yolundaki engellerdir. Genç insan, araştırmak, yaratıcı olmak, üretmek, gerçek değerine ulaşmak istiyor. Çağımızın, geleceğin düşünce sisteminde, ilkelerden, özellikle laiklikten ödün verilemez! Bu sistemi yaşatmak, gerçekten laik düzeni sürdürmek, bizim için onurlu bir görevdir.

(OKUYUCU MEKTUPLARI)

ÖNERİ

KONU : Gençler arası mektuplaşma
AMAÇ : Dayanışmayı güçlendirmek ve yarına yatırım

Siz büyüklerimizin yerine geçerek Ağın derneğini daha iyilere götüreceğiz biz gençler için uzaktaki yaşıt hemşerilerimizle mektupla olsa tanışmak için dergide bir köşe açılmasını öneriyorum. Bu tanışmalar hemşerilik bağlarımızı kuvvetlendirecek ve geleceğe güvenle bakmamızı sağlayacak. Hiç tanımadığımız hemşerilerimizle yazışmak bize mutluluk verecektir. Bunun için İstanbul, Ankara, Malatya ve Ağın dernekleriyle ortak çalışmak gerekmektedir. Genç arkadaşlarımızın listesini her ay belli miktar kişiyi adını ve adresini yazarsanız geleceğe yatırım yapmış olursunuz. Ağın'ın gençliğe dinamizme ihtiyacı vardır.

Uğur KAYA
T.A.I Loj. C-3/10
Mürted / ANKARA

NEREDE?

Âdemmi sarhoş, benmi bihoşum?
Eski adâp, usûl erkân nerede?
Adem ayık ise, benmi sarhoşum?
Yarabbi Mazhar Osman nerede?

Bacalar tütmüyor eski ocaktan
Neş'eyi gülmeyi unuttum çoktan.
Şu anda bizârım çoluk çocuktan,
Büyük söz dinliyen insan nerede?

Zamlar malûmunuz, bire yüz geldi,
Birbiri ardından, pürüzsüz geldi.
Hele enflasyon, pek yüz­süz geldi,
Eski bol kâseyle, cüzdan nerede?

Elde avuçta yok, tek bir metelik,
Elbise yırtılmış, postalım delik,
Şansızlığa bak ki, birde üstelik,
Karı fistan ister, imkan nerede?

Yüzsüze, arsız güler de talih,
Garibe yüklenir, koca Kör Salih.
Helâl unutulmuş, değişmiş tarih,
Haramdan çekinen, korkan nerede?

Ne millet vekili, ne göbekliyim,
Tüyleri yolunmuş bir emekliyim.
Üç beş kurşluk zammı neyleyim,
Kara okka, kantar, mizân nerede?

Gelinde tornistan edip zamanı,
Şöyle bir analım, eski devrânı.
İçimde taht kuran, gönül sultanı,
Köpüklü bir kâse ayran nerede?

Yukarki sözleri dikkatli dinle,
Kimse gocunmasın bu destan ile.
Şaha kalkan atın, çizmelerinle,
Nadide İncili Kaftan nerede?

Hey Halit, bin lira bir lira idi,
Bir lirayla insan bayram ederdi.
Geçmişte baklava, börek yenirdi,
Onlar şöyle dursun, soğan nerede?

Halit HOCAOĞLU

İzmir ve İzmir'deki Ağın'lılar

S. Selami TAŞBAŞI

İzmir Türkiye'nin üçüncü büyük şehri, İstanbul'dan sonra ikinci büyük limanı, Ege'nin incisi ve ticaret merkezi, yabancı turistlerin giriş kapılarından biri, tarihi eserlerin ve kültürel kalıntıların en yoğun olduğu bir kent, sanayii ve tarımın rekabet ettiği, çoğu zaman bu iki kesimin birbirini tamamladığı bir bölge...

Coğrafya derslerinde hepimize bunlar öğretildi. Öğretilenlerin eksigi var fazlası yok...

Bütün bu güzel özelliklere sahip, tabiat harikası körfez çevresine kurulu İzmir'imiz ne yazık ki bu güne kadar gelmiş - geçmiş tüm yöneticiler ve ilgililer tarafından ihmal edilmiştir. Bir büyük şehir olarak gözetilmemiş, Anadolu'muzun her hangi bir şehri gibi değerlendirilmiş, gereken hizmetler verilmemiştir.

Önce çarpık bir şehircilik planı seçilmiş, yeşil alan, sosyal tesisler için yer ayrılmamış, şehir taş ve beton yığını haline getirilmiş, güzelim tabiat öldürülmüştür.

Trafik fevkalade yoğun olduğu halde 70 - 80 yıl evvelki yollar korunmuş, çok az sayıda yeni yolar açılmıştır.

Sahil şeridi bir sur gibi beton apartmanlarla kapatılmış, denizin serinliği sahile hapsedilmiştir. Meşhur imbat rüzgarının serinliği İzmir'lilerden esirgenmiştir.

Alt yapı diye birşey düşünülmemiş, şehrin

tüm pisliği körfeze akıtılmıştır. 25 - 30 sene evveline kadar plaj olarak istifade edilen körfez bu gün fosseptik çukuru haline gelmiştir. acil tedbir alınmadığı takdirde İzmir'li göç hazırlığına başlar diye düşünülüyor...

Şehir elden gidiyor.

Belediye, Valilik, hükümet ve izmir'lilerin elbirliği yaparak İzmir'in acil dertlerine derman olmaları bir yurttaş olarak halishane dileğimdir.

İzmir körfez çevresine yayıldığı için bölgeler birbirine oldukça uzak.

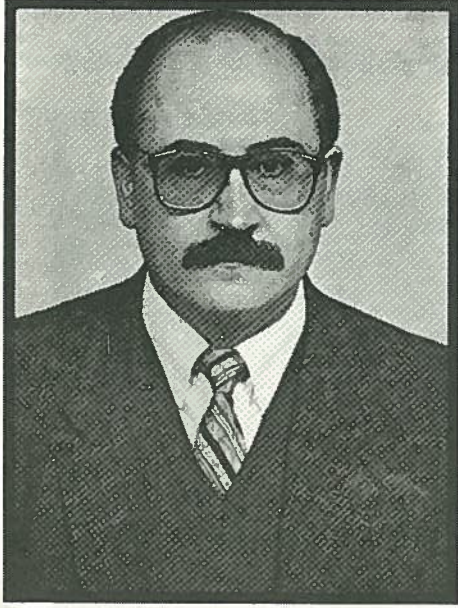
Bornova, Buca, Balçova ve Karşıyaka İzmir'in belli başlı bölgeleridir. Bu bölgeler arasındaki mesafe 15 - 30 km.'dir.

İzmir'de oturan Ağın'lı hemşehrilerimiz kendi oturdukları bölge dışına çıkmıyor. Mecbur olmadıkça çıkmıyor.

Malatya-Elazığ-Ankara'daki hemşehrilerimizin birliği - bütünlüğü İzmir'de yok. İyi günde, kötü günde bir araya gelinmiyor. Çok yakınlarının dışında gidiş - geliş kesik.

Gördüğüm kadarı ile bu bölgede oturanların Ağın'la olan ilişkileri de azalmış... Sılaya fazla özlem yok... Sebeplerini tam tespit edemedim amma İzmir'e yerleşen bir çoğu İzmir'li olmuş...

İzmir'de yaşayan sayın hemşehrilerimizin Ağın'lı olduklarını unutmamaları dileğiyle cümlesine sevgiler, selamlar...

Dr. Behçet Sefa AYSAN
28.7.19472-7-1993

"Sen bu şiiri okurken
ben belki başka bir şehirde ölürüm"

BULAMADIK ÖLDÜRMEŞİZ SAVAŞLARI(*)

Ateşler çapraz artık dünyada
Kurtuluşu yok.
Ölümlerden ölüm beğen ölüm
Gülüm
İnsanlar insanları dalından koparıyorlar.
Kurşunluyorlar... Kurşunluyorlar
Yakıyorlar, yakıyorlar.
Bulamadık öldürmesiz savaşları
Ölen insan
Öldüreni de insan san
Ateşler çapraz artık dünyada
Kurtuluşu yok.
Dünya bombok
Bense sevmeğe devam edeceğim.

6-7-1993
Akif UĞURLU

(*) Sivas olaylarında yakılanlardan biri olan sevgili arkadaşım, meslekdaşım Psikiyatrist Dr. ve Ozan AYSAN'ın anısına.

V.Ö.

UFKUNU SONSUZA BIRAK

Öğrenemedik biz insanlar
Şu yaşamın aslını,
Kuralların kuralında
Gözler biraz paslı mı?
Kalma pasın altında.
Uzan sevdiğinin dizine
Göğe yıldıza güneşe bak.
Yum gözlerini ufkunu sonsuza bırak
Henüz bitmemişken yaşamak

18-9-1993
Akif UĞURLU

AĞIN - 4. Kùltür ve Sanat Şenliği Yapıldı

İsmail BEYDEMİR

23-25 Temmuz günlerinde, üç gün olarak planlanan, Ağın 4. Kùltür ve Sanat Şenliği yapıldı. Sayın Kaymakamımız Hurşit Kuş Başkanlığındaki üst komitede, Belediye Başkanı Mehmet Aydın (izinli idi bulunamadı), Milli Eğitim Müdürü Sait Aydemir, Kùtùphane Müdürü Mustafa Şen ile Dernek Başkanı Nihat Yandımata görevliyidiler. Alt Komite 11 daldan oluşmuştı:

1- El Sanatları, Tarihi ve Yöresel Sergi Komitesi: Mehmet Çelenk, Turgut Turak, Kenan Çobanođlu ve Özcan Oğuz'dan oluşmuştı. Bu bölümde Ağın A. Lütfi İlkokulunda Kenan Çobanođlu'nun sergilediği etnoğrafik araçlar büyük ilgi gördü.

2- Resim ve Fotoğraf Sergi Komitesi: Zafer Gençaydın, Bünyamin Cumurcu, Erdal Yazıcı ve Savaş Beydemir'den oluşmuştı. Zafer Gençaydın'ın Resim sergisi, Bünyamin Cumurcu'nun taş tozları ile yaptığı resim sergisi ve Savaş Beydemir'in Fotoğraf sergileri İlkokul'da sergilendi ve ilgi gördü. Erdal Yazıcı'ya ulaşılamadığı için, sergiye katılımı sağlanamadı.

3- Folklor ve Halk Oyunları Komitesi: Hasan Karadayı, is-

Elazığ Valisi Sayın Doğan ÜNLÜSOY
Açılış konuşmasında

mail Beydemir, Ahmet Yalçın ve Önder Samur'dan oluşturuldu. Hasan Karadayı'nın Elazığ oyunlarından oluşturduğu programda, Elazığ ve Elazığ'a maledilen oyunlar vardı. İsmail Beydemir'in düzenlediği Ağın oyunlarından birinci bölümde Leylâni, Büyük Cevizin Dibi, Ağın Üç Ayağı, Timanna, ikinci bölümde ise; Üç Ağır Halay, Mayalı Halay, Zurna havalarından Gaba adlı türkölü oyunlar vardı. Ne yazık ki kısa sürede to-

**Ağın Kaymakamı Sayın Hürşit Kuş,
Açılış Konuşmasında**

humluma amacı ile de olsa, bir araya getirilen bu oyunlar, Elazığ türküleri ve oyunlarının arasında gerekli önemi görecektir sunulmaya layık görülmediğinden, gargaraya getirildi.

4- Şiir, Fıkra, Ortaoyunu Komitesi: Günerkan Aydoğmuş, İsmail Beydemir, Ergün Yılmaz ve Ersan Gündüz'den oluşturuldu. Şiir yarışmasına Hüsnü Aydoğmuş, İsmail Beydemir ve Ergün Yılmaz'ın Ağın konulu şiirleri katıldı. Hüsnü Aydoğmuş'un şiiri Birincilik aldı. Gene Harput Geceleri diye Elazığ'dan getirilip

sahneye çıkarılan 30 dakikalık programını iki saate çıkaran grubun, sahneyi kimseye vermemesi sonucu, bu bölümdeki diğer konular gargaraya gitti.

5- Leblebi, Pekmez Komitesi; Leblebi yarışmasına katılan iki hanım hemşerimizi de beğeni ve ödül aldılar.

6- Müzik Komitesi: A. Remzi Erdoğan, Sonay Yay, Ersan Gündüz, Necdet Oğuz'dan oluştu. Süre yetersizliğinden bu konuda bir program yapılamadı.

7- Spor Komitesi: Edip Oğuz, Mehmet Çelenk, Adnan Akbay, Mehmet Gürcan ve Nevzat Biçici'den oluştu. Voleybol, Futbol ve Masa tenisi dallarında yapılan yarışmalarda şampiyonluk alan gruplara kupaları verildi.

8- Karşılama, Ağırılama, Uğurlama Komitesi: Milli Eğitim Müdürü M. Sait Aydemir Başkanlığında; Hamit Halaçoğlu, Hasan Karadayı, Nihat Yandımata, Erol Korkmaz, Niyazi Serttaş, Mustafa Uğur, Necdet Oğuz ve Naci Emiroğlundan oluşturulmuştu. Dışardan gelen konukların yedirme, yatırma görevlerini bu komite yerine getirdi.

9- Yer Organize Komitesi: Mehmet Kanar, Erol Uzunoğ-

lu, Ahmet Öz, Şeref Tüzün'den oluşturuldu. Gösteri alanının düzenlenme ve aydınlanması bu komiteye yapıldı.

10- Basın, Propaganda, Halkla İlişkiler Komitesi: Günerkan Aydoğmuş, Ersan Gündüz, Ali Çavuşoğulları, Erol Korkmaz'dan oluşturulmuştu.

11- Mali İşler Komitesi: Kaymakam Hurşit Kuş, Malmüdürü Hüseyin Topçu, Dernek Başkanı Nihat Yandımata ve Kütüphane Müdürü Mustafa Şen tarafından oluşturuldu.

23 Temmuz 1993 günü Elazığ Valisi Sayın Doğan Ünlüsoy'un Başkanlığında Elazığ'dan gelen basın ve diğer görevlilerin de onur verdiği gecede,

konuşmalar ve açılış programından sonra, Nurullah Akçayır ve Işık Başel sanatçılardan halk türküleri dinlendi ve özellikle Nurullah Akçayır geniş beğeni topladı. Bu günün öğlen sonrası saat 14.00'den 17.00 dek Andiri - Ekirek - Hozakpur ve Vahşen'de folklor ekibi küçük gösteriler sergilediler. Genel olarak görülen eksiklik, programın tam olarak uygulanamamasıydı. Bu da daha çok solist olarak sahneye çıkan sanatçıların sürelerini aşmalarından ileri geliyordu.

24 Temmuz 1993 gecesi Harput Derneği adında oluşmuş Elazığ ekibi 23.00'de aldığı sahnayı 02.00de zor bıraktı. Böylece de Fıkra, Orta oyunu gibi konular güme gitti. Açık artırmaya konu-

Erzurum Radyosu Sanatçılarından
Nurullah Akçayır sahnade

Geceyi İzleyen Elâzığ Basın Mensupları

lan bir fırın yedi milyona Hazar Turizm adıyla Serhan Polat ve Burhan'da kaldı. Bu hemşehrilerimiz fırını Derneğe armağan ederek güzel bir jest de bulundular.

25 Temmuz 1993 günü için programlanan açık oturum yapılamadı.

Bu gece için İstanbul Derneği adına Şenliğe katılan Asal Uçkunkaya, geniş sevgi ve saygı topladı. Şenliğe katılmayan, katılamayan bazı hemşerilerimiz de eleştirildi.

Eksikleriyle, yanlışlarıyla da olsa, güzel oldu diyoruz. Bizce tüm Ağın olmamasının dışında, geç başlanma, hazırlanmaya ve daha geniş Ağın Sergilenmeye süre tanınmaması büyük eksiklikti. Halen

Ağın'lılığın kendini küçük görme kompleksini atamamanın her konuda kokusu duyulmakta. Konser kompleksinden kurtulamamak tütüm tütüm tütüyordu. Adı tanınmış bir türkücü bize yeterdi, bunun dışında, hele programımızı da alt üst eden Elazığ ve Harput düzenlemeleri yersizdi. Özellikle, Elazığ baskısını İdeoloji yerine oturtmuş görüşü silip atmadıkça, Ağın ve Ağın'lı olunamayacağı görüşündeyiz. Gelecek şenliklerde daha iyi ve daha parasal krizlere değil, parasal gelirlerle Derneğimizi ayakta tutacak programlara erken, çok erken başlamak özlemi ile, tüm emeği geçenlere, özellikle Sayın Kaymakamımıza teşekkür ederiz.

ANNEME

Gökyüzüne kilit vurdular
Yeryüzü karalar bağladı
Yaşam zor
Sokaklar çıkmaz
Rüzgarların umuduyla
Sana gelmek istiyorum

anne

Her yaşında ıssızlaşıyor yüreğim
Sevdaların hasretiyle
Gökyüzünden taşıyorum
Hiç bitmeyecek gibi
Volta atıyor yalnızlığım
Umutsuzluk

karamsarlık

Yurt edinmiş yüreğimde oturuyor
Dağlardaki çiçek kokuları
Bembeyaz kağıtlara sinmiş
Onlarla birlikte
Sana gelmek istiyorum

anne.

F. Pervin BİLİR
Beden Eğitimi Öğretmeni

SEVGİ VE TUTKULARDA İNSAN

Ahmet Rahmi ERCAN

İnsan sevgisini konu alan, irdeleyen kitaplar yığın yığın. Her yönden incelenir, eleştirilir, çözümlenir bu konu. arkadaşlarımız, dostlarımız, hemen her yerde herkes insan sevgisinin yüceliğinden sözeder, önerirler bunu çevrelerine durmadan. Söz açılınca, baş savunucusu oluruz insan sevgisinin.

Ama kardeşim yeter mi bu? Gerçekten sevebildik mi insanları? Yaklaşabildik mi onlara? Yaşantımızda soluk soluk duyabildik, bir özde bütünleşebildik mi insan kardeşlerimizle? Böylesine yaklaşmak, başkasında yaşamak; nesnel, bencil dünyamızdan sıyrılıp daha üst bir düzeyde duymak, düşünmek ve de davranmak, o yönde gelişmiş, geliştirilmiş bir kişilikle olasıdır. Bu nitelikte bir kişilikte uzun süren bir eğitim yaşantısı ile kazanılır. İnsan da kendi çabasıyla kendisini değiştirip daha değerli kılamaz mı? Kendisini eğitip daha erdemli olamaz mı? Bu elbette başarılabilir. Ama yılmayan bir istenci, direnci ve uğraşmayı gerektirir. Böylesi tüm değerli sonuçlara zor

varılır. Kendimizi deetlemek, bir amaç yolunda koşullandırmak gücünü her zaman kendimizde bulamayız. Bu yönde kendimize ege-men olamayız. Belirli saplantılarımızın, tutkularımızın arkasından sürüklenir gideriz. Çok kez özel yaşantımızda denemiştir. Türlü anılarımız vardır bu konuda. Özel beklentilerimiz, çıkarlarımız bozulmaya görsün; tek düşün, tek ilgi alanı kendi varlığımız olur. Bakışlarımız sadece kendimize çevrilir. Silinir diğer insanlar gözümüzde. Diyelim ki ticaretçiyiz. İşimiz yolunda. Gün gün kazandıkça beslenir bencilliğimiz. Kişiler birer değer olmaktan çıkar, kazanmamıza yardımcı birer kaynak, araç oluverirler gözümüzde. Toplumun değer yargıları anlamsızlaşır kolayca. Tutkular, şu tutkular yok mu, hem dost hem de düşmandırlar kişiye. Bizi insandan, toplumdan uzaklaştıranları da ikişiyi yaratıcı kılan, topluma yeni değerler katmaya itenleri de var. Ama tüm tutkular tek çizgide birleşirler. Dengesiz bir kişiliğe götürürler insanı.

UZAK ARTIK

Bir özlem var
Belli belirsiz
Dipsiz kuyuların dibi ne sana ne bana
yakın artık

Ozanlar anlatmıyor
Sımsıcak göz kırpmalarını
Ya inandığımız yüreklere ne oldu
Umutsuzluk dizeleri değil bunlar
Çünkü;
Umutsuzluk ne sana ne bana
yakın artık

Siyahla beyaz, yeşille kırmızı
Zıtlıkların uyumu bu
Yaşayamadığımız her soluk alıp verişte
Şimdi bir sahil kentinde
Sabah oluyordur
Martılar mı yıldızlar mı deniz kabukları mı?
Hep var onlar
Ama o deniz
Ne sana ne bana yakın artık
Çoğunlukla bir sanıyorsun kendini
Öyle bir inanıyorsun ki buna
Bir teklik kanatıyor saçlarını
boşluyor gözlerini

Bu yüzden işte
Sarılmak bir şeylere
Ne sana ne bana

YAKIN ARTIK

Evren GÜNAYDIN
ODTÜ Öğrencisi

GENÇLERİN SAYFASI

AĞIN'DAYIM

Bu yaz tatilinde 3 yıldır göremediğim memleketim Ağın'a gittim. Bıraktığım gibi kalmış hiçbir değişiklik yoktu ama ayağımı basar basmaz içimdeki hasret coşkuya dönüşüverdi artık güzel Ağınımdaydım. Cadde boyu yürürken sanki 3 yılın açısını çıkarırmışcasına koşuyor gülüyordum. Eve geldiğimde bu coşku devam etti mahallenin geldiğimizi duymasıyla hoşgeldine gelmesi bir olmuştu. Bu güler yüzlü insanları karşımda görmek beni birkat daha mutlu etmişti. Bu sıcaklığı başka hiçbir yerde bulamazdım.

Özlemine çektiğim Aliuşağı'nın suyunu içmek için sabırsızlanıyordum hemen fırladım güzel çeşmemizden kana kana buz gibi suyunu içtim, bundan güzel ne olabilirdi.

Hergün yeni bir sima ile tanışıyordum, zaman geçtikçe arkadaşlık bağımız daha da kuvvetleniyordu. Ağın insanının cana yakınlığını hergün biraz daha tadıyordum. Burada insanlar hep gülüyordu ya da en azından somurtmuyordu. Bu tabloyu gezdiğim gördüğüm Ağın hariç hiç bir yerde göremedim o anda ne mutluki bana Ağın'lıym ne mutlu ki bu insanların hemşehrisi, dostuyum diye içimden geçirdim.

Günlerim o kadar dolu o kadar güzel geçiyorduki babamın izni bitmesine karşın, ben Ağın'da kalmak istiyordum ve bunu başardım onları Ankara'ya uğurladım 2. tatilim başlamıştı artık.

Mahallemiz Aliuşağı'nın ve Ağın'ın sorunu olan bakımsızlık güzel havuzlu çeşmemizide pençesine almış virane hale getirmişti. Bu

durum bizi üzüyordu. Bunu bir nebze telafi etmek için kolları sıvadık. Dökülen duvarları sıvadık, bütün çeşmeyi boyadık, kırık sandalyelerin tamirini yaptık ve sonunda havuzuda temizleyince işimiz bitmişti. Bu işleri yaparken hiç canım sıkılmadı, birlikte yardımlaşarak mahallemiz için birşeyler yapmak beni çok mutlu ediyordu. Bugün ALİUŞAĞI yarın AĞIN, ELAZIĞ ve önemlisi VATAN için her şey yaparım. Bu benim idealimdir.

Günler su gibi akıp gitmiş, Ağın'a geleli tam 40 gün olmuştu. Ayrılık vakti gelmiş ama hiç ayrılasmı gelmiyordu. Nasıl bırakırdım dostumu, suyum, toprağımı... Düşündükçe kendimi tutamıyordum. Zorda olsa Yeşil Ağın'a bir sabah vakti göz yaşlarıyla veda ettim.

Şimdi oturup o günleri düşünürken duyulanıyorum. Ağın'da kaldığım sürede hiç bir zaman şu anda ANKARA evimde olsaydım dediğim olmadı. Aksine şimdi ben keşke Ağın'da olsaydım diyorum.

Son olarak hemşehrilerimize bir sözüm var. Yukarıda değindiğim konuda gençlik olarak Aliuşağı'na yaptığımız hizmeti, hepimiz Ağın için neden yapmıyoruz. Bunu düşünelim çünkü Ağın bizindir, onu bizden başkası yüceltemez.

Ağın'lı olmanın gururunu yüceliğini mutluluğunu ölenedek yaşayacağım.

ALİUŞAĞI GENÇLİKTEN

Uğur KAYA

ARAMIZDAN AYRILANLAR

Uzun zaman Ağın'da bakkallık yapan Havnalı Şemsettin Pasinli 24.8.1993 tarihinde İzmir'de vefat etmiştir.

Merhuma tanrıdan rahmet, tüm yakınlarına başsağlığı dileriz.

İbrahim Cengiz YÜCEL

Hörenek köyünde Fahri gilin Osman olarak tanınan, Osman Murat, barsak düğümlemesi sonucu, ameliyat edilmiş, barsaklarının Kangren olması yüzünden ölmüştür. Ölüye tanrıdan rahmet, tüm yakınlarına başsağlığı dileriz.

Hattım gilin Hamza dayı (UYANIK) 17. Eylül 1993 günü, bağda dolaşırken, kalp durmasından rahmete göçtü. Çocukları İkbâl, Orhan ve Nurhan ve diğer yakınlarına başsağlığı, ölüye tanrıdan rahmet dileriz.

Vahşen mahallemizde Cancık Dayı adı ile tanınan rahmetli dayımızın hanımı, 17 Eylül 1993 günü rahmete göçmüştür. Oğulları Ali, Şahin, Selahattin ve kızları ile yakınlarına başsağlığı, ölüye rahmet dileriz.

Mınayık köyünden olup, Sadık Gencosman rahmetli Amcamızın damadı olarak uzun yıllar Ağın'da oturmakta bulunan Hilmi Deniz Elazığ hastanesinde ölmüştür. Ölüye rahmet, tüm yakınlarına başsağlığı dileriz.

İsmail BEYDEMİR

HABERLER

- ❑ Hünü'lü öğretmen Soner'in kızı, Mustafa Yay'ın gelini, merdiven başındaki çocuğunu tutmak için eğilince, kendisi düşerek başından yaralanmıştır. Elazığ hastanesinde tedavi görerek iyileşen genç hemşerimize ve yakınlarına geçmiş olsun diyoruz.

- ❑ Gelecek yıllarda yapılacak ağaçlandırma için, Elazığ'dan gelen bir görevli, Osmanbaşı ve Hekâmat ile Aluşağının başı bölgelerimizin ağaçlandırma etüdlerini yapmaktadır. Konunun önemi, İlçemiz için bilinmekte olup, ağaç dostu sayın Kaymakamımızın peşini bırakmayacağına kesin inancım vardır.

- ❑ Her yıl Mayıs'ın 20'lerinde yenen dutlarımız. Bu yılın yağışlı gitmesi sonucu, ancak Haziran sonlarında değdi.

- ❑ Yöremizde Arıcılık gözle görülür derecede gelişmiştir. Bütün marangozlar kovan yapmaktadır.

- ☐ 19 yıldır yapılmayan, Osmanbaşı'ndaki güz evcüklerinin yerleri belli olmayacak duruma gelmiştir. Böyle bir av ve av yerinin varlığını kanıtlayacak ortam silinmiştir.

★

- ☐ Bölükbaşıgilin Asım Beydemir'in hanımı, Fayıka Beydemir İstanbul'da miğde ameliyatı geçirmiştir, acil şifalar dileriz.

★

- ☐ Mülazim gilin Makbule Kardeşimiz, İstanbul'da göz ameliyatı geçirmiştir, acil şifalar dileriz.
☐ İlçemiz Hastek ve Venk köylerinde, seralarda yetiştirilen yerli salatalık çıkmış, dışardan getirileninden daha ucuza piyasaya sürülmüştür.

★

- ☐ Serhan Polat ile Burhan Ertuğrul hemşerilerimizin trafiğe koydukları Şehirler arası otobüs, Ağın - Ankara - İstanbul yolunda, haftada bir gün gidip dönmektedir. Uzun yol yolcularına büyük hizmet veren hemşerilerimizi kutlarız.

İsmail BEYDEMİR

Dergimiz abonesi Aliuşağında merhum Nesime ve Gülefendi Karnak'ın oğlu, Türkan Karnak'ın eşi, Ahmet, Emine ve Emre Karnak'ın babaları Mehmet (Günay) Karnak Ankara Gülhane askeri Hastanesinde 28 Haziran 1993 günü ağır bir kalp ameliyatı geçirmiştir.

Başarılı geçen ameliyat için Mehmet (Günay) Karnak'a ve yakınlarına geçmiş olsun dileklimizi iletiyoruz.

AĞIN

AĞIN TEMMUZ - 1993 AYI HABERLERİ

- ☐ Temmuz ayının son günlerinde, yirmi günlük uzman çavuş olarak görev alıp, Ağrı askeri birliklerine gönderilen, Berber Bedri Hemşerimizin oğlu Mehmet, bir çatışmada kafasından vurularak ağır yaralanmıştır. Erzurum'da tedavi altına alınan genç hemşerimizin sağlık durumunun iyiye gittiğini haberini alıyoruz. Genç yavrumuza acil şifalar diler, ana - babası ile tüm yakınlarına geçmiş olsun dileğimizi sunarız.

★

- ☐ Yöremizde yerleşen domuzlar, yaz döneminde de zarar vermeye devam ediyorlar. Bağ ve bahçelerde yonca ve dutları yiyen buhayvanlarla ve gittikçe çoğalan sevgili kargalarımızla, bu güz döneminde de ürünlerimizi paylaşacağız, canımız sağolsun.

★

- ☐ 1993 yazı, geçirdiğimiz kışın karşısı olarak, yöremizde bütün şiddeti ile geçmektedir. Sıcaklar bunalıcı bir düzeyde, barajın nemi ile Ağın'ı kasıp kavurmaktadır. Andiri - ekirek - Hozakpur bu çizginin dışında ve rahattır.

★

- ☐ Yöremizde hayat pahalılığı içinde, et 50 bin, domates 8 bin, salatalık 4 bin (yerlisi çıktı), Karpuz 6 bin liradan satılmaktadır.

★

- ☐ Vâkıf; Lütfi Çınar posta çeki hesabına para göndermiş, alıcısı ile olan anlaşmazlık nedeniyle parayı geri göndermişler, bu nedir? (Lütfi Çınar'ın dergi borcu olan 200.000.-TL 8/9/1993 tarihinde derneğimizce alınmıştır.) **Ağın**

İsmail BEYDEMİR

- ☐ Emekli Sağlık Memuru (Andirli) Hasan Karaman'ın oğlu Tamer ile Şener Hançerin kızı Özlem 26.8.1993 tarihinde İzmir Öğretmen evi düğün salonunda evlenmişlerdir. Tebrik eder, ömür boyu mutluluklar dileriz.

**İzmir Haber
İbrahim Cengiz YÜCEL**

1937 Yılında Bir Müsamere Hazırlıkları Sırasında Çekilmiştir

Ayaktakiler Soldan Sağa

- 1- Nevzat İSPİR
- 2-
- 3- Selahattin KELEŞTİMUR
- 4- Kemal NIKSARLI
- 5- Seyfi İSPANAKÇI
- 6- Ahmet ÇELENK

Oturanlar Soldan Sağa

Orta Sıra

- 1- Osman (Hocagilin)

- 2- Münir CERİT
- 3- Osman KABASAKAL
- 4- Ömer KARADAYI
- 5- Mehmet BAYTAŞ
- 6- Ahmet KABASAKAL

Ön Sıra

- 1- Okul Müdürünün Kızı (Servet)
- 2- Münire KARADAYI
- 3- Makbule Mülazimgilin
- 4-

(Kemal NIKSARLI arşivinden)